

BAKI JÚLIA

totálban marad

Reggel hat óra harminckor kilép az utcára.
Kétsávos úton halad a város,
pénz a betonra ragasztva.
Megáll, figyel egy ideig, körbenéz,
az autókra, a kétsávos gyalogra, a megállóra,
a boltból tömött szatyorral kijövőkre,
aztán kiejti, mintegy véletlenül,
a füléből hirtelen kihúzott fülbevalót,
le a járdára, s elkezdi feszegetni a pénzt.
Ragasztva van. A fél körme már
törik, véres félhold alatta az akarat.
Már látja a vigyorokat a kétsávos autóút
ablakaiból, a sávok is gúnyolják egyre,
több szem rá, miközben ő guggolva
töri a körmét a betonon.

betekintés

reggelente eresztik
szurkos szemeidet nyisd rá
sokszor mögötte milliárd
rendszer a csatornába
ne fordulj el mikor
reggelente eresztik
a spalettákat egészen a
földig nincs betekintés
a kimért jó napot mellett
csak néha köszön be
de túlságosan vakít

el kell takarni
reggelente eresztik a város
csatornázott ereibe maradék fényüket
ne nézz át rajtam
újabbán veled álmodom
hogy nem tudom megmagyarázni
reggelente eresztik
hiteimet lassan a vérkeringésbe
gyorsul minden – én egyre távolabb